

PUŠLEK

Новине српске

МОСТТОВИ

Савез српских друштава Словеније | Број 39 | Година 10 | Април 2014

14. ФЕСТИВАЛ
ГРУПА СДС

Listek Hrvatskog kulturnog društva Međimurje iz Ljubljane
PROSINAC, 2013, broj 2

ŽAR

Ko govorimo o manjšinah, narodnih in etničnih skupnostih, je nujno govoriti tudi o medijih. Njihov dostop do medijev, delovanje in nasploh obstoj manjšinskih medijev ali segmentov, namenjenih tem skupnostim, ter obravnavanje tematik, vezanih na te skupnosti s strani medijev, je ključnega pomena za razumevanje položaja, ki ga te skupnosti uživajo v družbi. Ne samo to, ampak tudi načini, kako se same skupnosti in posamezne relevantne tematike pojavljajo v medijih in vplivajo na oblikovanje javnega mnenja.

Manjšinske, predvsem pa etnične skupnosti in priseljenci v Sloveniji so pogosto prikazani in s strani širše družbe razumljeni kot grešni kozli za gospodarsko in ekonomsko krizo ter krizo vrednot v družbi. Različne raziskave in razprave so pokazale na negativen in diskriminatoren odnos večinskega prebivalstva do njih, sami pripadniki teh skupnosti pa so v svoji pripovedih poudarili občutek izključenosti iz javnega življenja v Sloveniji. Nacionalni mediji najpogosteje in v splošnem poročajo o njih v okviru črne kronike, jih »folklorizirajo« in stereotipizirajo ter izpostavljajo negativne zgodbe, premalo pa predstavljajo pozitivne zgodbe teh skupnosti.

Pričujoča številka časopisa Žar skuša prikazati ravno pomen in moč medijev ter kot medij pokazati načine, kako o omenjenih skupnostih poročati in jih predstavljati. Če želimo preseči večkulturnost in narediti družbo medkulturno, se moramo načrtno in sistematično posvečati razvijanju medkulturnega zavedanja na način, ki bo omogočal sobivanje z ljudmi različnih jezikovnih in kulturnih izvorov, tako z ljudmi, ki že ves čas živijo v našem okolju, kot z ljudmi, ki so se nam pridružili v zadnjem času. To pomeni omogočiti jim dostop do (večinskega) medijskega prostora, ki predstavlja pomembno sredstvo za ohranjanje, varovanje in promocijo manjšinskih jezikov, kultur in identitet ter splošno informiranje v maternih jezikih.

STRAN 2:

MEDIJI IN MANJŠINE

O pomenu manjšinskih medijev

STRAN 5:

DRUŽBENO ODGOVORNO KOMUNICIRANJE

Senzibilizacija javnosti o pomembnih družbenih temah

STRAN 10:

PRAVO NA TERENU

Področja potreb uporabnikov – pripadnikov narodnih skupnosti nekdanje SFRJ po pravni pomoči

STRAN 12:

KULTURA BALKANA

Antologija sodobne manjšinske in priseljske književnosti v Sloveniji iz jezika v jezik

MEDIJI IN MANJŠINE

dr. Karmen Medica, UP Fakulteta za humanistične študije

OSREDNJI MEDIJI O MANJŠINAH

Za večino prebivalcev neke demokratske države z razvito civilno družbo mediji predstavljajo osnovni vir informacij in komunikacijski kanal, s pomočjo katerega se oblikuje percepcija o manjšinah. Kot posamezniki imamo redkokdaj priložnost komunicirati neposredno s predstavniki različnih manjšin, sploh pa s tistimi, katerih socialni status ni podoben našemu. Zato naše poznavanje, razumevanje manjšinskega življenja izhaja v glavnem iz informacij, ki nam jih posredujejo mediji, novinarske selekcije dogodkov, izjav javnih osebnosti, ko govorijo o manjšinah, ali pa s pomočjo strokovnjakov za odnose z javnostmi. Le-ti uporabljajo manjšinske teme, da bi pridobili pozornost javnosti, sploh ko gre za politično pomembne dogodke, kot so predsedniške, parlamentarne in lokalne volitve.

Mediji soustvarjajo prevladujoča mnenja, domneve, vrednote v družbi. Medijski akterji (uredniki, novinarji, montažerji, producenti, snemalci, tonski mojstri), ko poročajo o nekem dogodku, zavestno ali podzavestno sodelujejo v selekciji, poudarjajo ene dogodke, druge pa ignorirajo. Empirične raziskave navajajo, da vsa masovna komunikacija – v tiskanih in elektronskih medijih, na vseh nivojih posredovanja informacij gre skozi enake sisteme filtriranja v izbiri in v določanju pomena dogodka in njegovih posledic. Tovrstni selekcijski mehanizem ne deluje kot norma, ki se zavestno formulira in potem ciljno prakticira, ampak

v smislu tihega profesionalnega konsenza, ki se udejanja tudi takrat, ko se posamezni novinar tega niti ne zaveda. Rezultat selekcije, ki se izvaja vsakodnevno, v vseh medijskih redakcijah, je medijski izdelek, medijska novica ali informacija, ki so jo na koncu ne samo posredovali, ampak tudi izoblikovali mediji sami.

Rezultati novejših raziskav, kot je Manjine – između javnosti i stvarnosti. Nacionalne manjine u dnevnim novinama 2001-2005 Igorja Kanižaja, kažejo, da so problemi manjšin dominantno politične teme, ki so predstavljene skozi novinarske informacije, z zelo redko prisotnim analitičnim pristopom v člankih ali radijskih/tv oddajah. Hkrati se manjšinski predstavniki s težavami prebijajo pri promoviranju svojih vsebin, s katerimi bi poudarili kulturne, socialne in vse ostale aspekte življenja, ki so ključnega pomena za polno integracijo v družbi in tudi pozitivno percepcijo v javnosti.

MANJŠINSKI MEDIJI O MANJŠINAH

Bistvena komponenta manjšinskega medija, tiskanega ali elektronskega (časopisa, radia televizije), je delovanje v daljšem časovnem obdobju in kontinuirana prisotnost v vsakdanjem življenju. Manjšinski mediji se uvrščajo v polje množičnih komunikacijskih sredstev, s to razliko, da z njimi razpolaga manjšina in je njihova naloga povezana z življenjem, delovanjem in problematiko manjšine. Navsezadnje je ena od prioritarnih

pravic, ki jih manjšine želijo udejanjati, ravno imeti lastne medije in dostop do osrednjih medijev.

Pri manjšinah je dokaj običajno, da izdajajo periodično brošure, biltenne ali časopise, v glavnem znotraj svojih kulturnih društev. Tovrstni mediji so praviloma financirani s strani posameznih društev, občasno jih sponzorirajo posamezniki, večkrat sodelujejo tudi ministrstva (za kulturo, šolstvo) ali drugi državni organi in matične države.

Manjšinski mediji lahko pripomorejo, da se kultura manjšine dvigne na primerljivo raven s kulturo večinske družbe in se tako odcepi od folklorizacije in komercializacije. Niso alternativni mediji, niso substitut glavnih medijev, niti v tekmovalnem odnosu do prevladujočih medijev. Praviloma podajajo informacije, ki jih drugi mediji ne, predstavljajo 'drugi svet', ki je pravzaprav 'neviden' v osrednjih medijih.

Pomenov manjšinskih medijev za manjšine je več. Izpolnjujejo jezikovno, informativno in kulturološko nalogo, za katere je tudi predvideno njihovo delovanje. Utrjujejo tudi identiteto, zmanjšuje kulturno odtujevanje in občutek nepripadnosti, pravzaprav istočasno odpirajo prostor pripadnosti lastni skupnosti in okolju, v katerem pripadniki manjšin živijo. Po eni strani manjšinski mediji ohranjajo prvine, ki se vežejo na preteklost in tvorijo z njo neko kontinuiteto, istočasno bi morali sprejemati tudi sodobnejše elemente, brez katerih zapadejo v folklorizacijo in zastarelo posredovanje kulturnih modelov.

Za manjšinske medije je značilno, da prebujajo etnično zavest med pripadniki manjšine, ohranjajo in razvijajo vrednote ter kulturne posebnosti skupnosti, informirajo in povezujejo manjšino z večinsko družbo in matično državo, ohranjajo vezi med samimi pripadniki manjšinske skupnosti. Poleg tega imajo manjšinski mediji velik pomen za manjšinske jezike, saj vključujejo ohranjanje in utrjevanje znanja jezika, spoznavanje ter razvijanje novih jezikovnih trendov.

MEDIJI ZA MANJŠINE

V EU je zelo razširjeno mnenje, da je poročanje o manjšinah depersonalizirano, kar spodbuja generaliziranje; generaliziranje utrjuje stereotipe in ne podaja realne slike stanja. Kot problem se identificira tudi pomanjkanje profiliranih oseb, ki bi se pojavljale kot predstavniki manjšin. Dejstvo je tudi to, da se mediji in novinarji prepogosto izogibajo objavljanju informacij iz manjšinskih virov.

Nasploh je poročanje o manjšinah odvisno od politične stabilnosti in kvalitete medetničnih odnosov v državi, socialni, ekonomski in politični razvoj, ki se nanaša na manjšine, pa se predstavlja površno – brez resnih analiz in vključevanja širšega ozadja. Razlike se doživljajo kot politično relevantne, nevarnost za nacionalne interese, simbol potencialnih konfliktov. Slednje povečuje nezaupanje do manjšin. Stereotipi in predsodki vplivajo na razumevanje večinsko-manjšinskih relacij in vplivajo na medije. Vse to je značilno za medijske standarde

in novinarsko prakso, ki ni usmerjena k spodbujanju strpnosti in nepristranskemu poročanju.

Rezultat tega krožnega procesa potrjuje splošno mnenje, da se manjšine pojavljajo samo v primerih, ki so odmaknjeni od standardnih obrazcev, z velikim poudarkom na senzacionalizmu pri predstavljanju teme. Razvoj manjšinskih skupnosti pa je v veliki meri odvisen tudi od tega, koliko so prepoznane, identificirane in privlačne vsaj za del javnosti.

NAMESTO SKLEPA

Nedvomno drži, da so danes prav mediji zmožni pripraviti širšo družbo do večje odprtosti do drugih in drugačnih, spoštovanja in sprejemanja kulturnih razlik, ki obstajajo med ljudmi. Za 'obarvanost' etničnega elementa v medijih, v prid zaželeni socialni integraciji ali nezaželeni socialni segregaciji, bo pa vendarle svoj delež odgovornosti, poleg medijev, morala prevzeti večinska družba. Če spremenimo oblike in sredstva komuniciranja, se bodo spremenile tudi oblike združevanja ljudi, oblike socialne moči. Neizogibne spremembe v obravnavanju manjšinske problematike, na katere opozarjamo in ki jih pričakujemo, naj bi se začele dogajati tudi v medijih, predvsem v politiki in ne nazadnje v vsakdanjem življenju.

Smernice v praksi pri obravnavanju, raziskovanju in razumevanju manjšinske problematike naj bi se v prihodnje vse bolj osredotočale na boljše poznavanje medijev

in medijske kulture, kontinuirano edukacijo novinarjev in ostalih medijskih akterjev ter strokovno informiranje javnosti in senzibiliziranje za teme različnosti. Vse s ciljem uresničevanja družbene kohezivnosti in dialoške komunikacije v javnem prostoru, v kontekstu množice različnih perspektiv, kjer se odpirajo tudi nova področja (so)delovanja.

V nadaljnjih preučevanjih manjšinsko-medijske problematike bi kazalo raziskovati tudi možnosti ustvarjanja komunikacijske informacijske mreže, ki bi vključevala različne manjšinske (etnične, migrantske, verske, spolne, starostne) skupine, prisotne v širši socialni sferi. Večja prisotnost, razširjenost in razvitost manjšinskih medijev naj bi prispevala k boljšemu položaju posamezne države tudi v evropskih integracijskih procesih. Integracija pa ostaja dvosmeren proces prilagajanja manjšinskih skupnosti na eni in večinske družbe na drugi strani. Je odziv na izzive, ki jih predstavlja soprisotnost različnih kultur v družbi, vključno s prispevki tej skupnosti in z vzdrževanjem stikov z domačo kulturo. Glavni del integracije se bo realiziral na lokalnih mikroravnih, v različnih vsakodnevnih stikih s prebivalci določenega okolja. Če le-ti niso pripravljeni odigrati svoje vloge, potem tudi vsi ostali ukrepi in prizadevanja ne bodo prinesli zelenih rezultatov. Za identificiranje manjšinskih tematik in pozitivno predstavljanje manjšin v medijih lahko pritrdimo, da se občutek pripadnosti večinski družbi in manjšinski skupnosti ne nazadnje sploh

ne izključujeta.

Kdaj bo manjšinska problematika dobila svoj stabilen, prepoznaven in viden prostor v osrednjih medijih, je še odprto vprašanje. Nesporno pa je, da spreminjanje medijev in odnosov do medijev pomeni tudi spreminjanje družbe. Slednje postaja ena od osrednjih tem tako raziskovalnih projektov kakor tudi bodočih strategij razvoja, izobraževanja in, upamo, tudi informiranja.

Mediji narodnih skupnosti narodov nekdanje SFRJ v Sloveniji

RADIO ŠTUDENT:

Oddaja Vjetar u leđa – radijska oddaja v hrvaškem jeziku

<http://radiostudent.si/dru%C5%BEba/vjetar-u-le%C4%91a>

Oddaja Kontrola leta – radijska kulturno-informativna oddaja v srbskem jeziku

<http://radiostudent.si/dru%C5%BEba/kontrola-leta>

Oddaja Podalpski selam – radijska oddaja v bosanskem jeziku

<http://radiostudent.si/dru%C5%BEba/podalpski-selam>

RTV SLO 1:

Oddaja NaGlas! – oddaja Informativnega programa TV Slovenija, ki spremlja življenje pripadnikov etničnih skupnosti z območja nekdanje Jugoslavije v Sloveniji

NEKATERI ČASOPISI:

Alternativa: revistë e SH.K.SH. „Migjeni“ për kulturë dhe shkencë (časopis za kulturo in znanost KD Albancev Migjeni)

Bošnjak: list Bošnjačkog kulturnog saveza Slovenije (časopis Bošnjaške kulturne zveze Slovenije)

Časopis Glas HKD Pomurje (časopis Hrvaškega kulturnega društva Pomurje)

Korijeni: List Saveza hrvatskih društava u Sloveniji (časopis Zveze hrvaških kulturnih društev v Sloveniji)

Mostovi: Novine srpske (časopis Zveze srbskih društev Slovenije)

Pušlek: Listek Hrvatskog kulturnog društva Međimurje iz Ljubljane (časopis Hrvaškega kulturnega društva Međimurje iz Ljubljane)

SPLETNI MEDIJI:

[Portal Sokultura.si](http://PortalSokultura.si)

DRUŽBENO ODGOVORNO KOMUNICIRANJE: SENZIBILIZACIJA POMEMBNIH DRUŽBENIH TEM

Maja Hawlina, Avanta Largo in Katerina Kljun, PiNA

avtor: Aleš Rosa

Iz dediščine klasičnega oglaševanja, tržnih prijemov, ki končne uporabnice in uporabnike obdelujejo v polju neskončnih statistik, lažnega ustvarjanja potreb in želja ter naravnosti k ustvarjanju vedno večjega dobička, se je tradicionalna oglaševalska industrija, v luči družbene kritike, padcu ugleda, zavedajoč se družbenih in psiholoških posledic ter bojazni pred morebitnimi večjimi finančnimi izpadi, vsaj na deklarativni ravni začela zavedati nujnosti uporabe družbeno bolj odgovornega ravnanja. Paleta igralcev v sferi tržnega komuniciranja se je sčasoma začela zavedati vpetosti in vpliva na delovanje posameznic in posameznikov ter družbe kot celote in v svoje delo začela vključevati pojem etičnosti, morale in družbeno odgovornega ravnanja, ki se kaže tako v vizijah in poslanstvih podjetij kot posledično tudi v njihovih oglaševalskih strategijah in akcijah.

Družbeno odgovorno komuniciranje prepleta komunikacijsko učinkovitost in družbeno odgovornost na področju odpiranja in senzibiliziranja za probleme ter spremembe, ki so pomembni za družbo. Vse faze komunikacijskega procesa so tako prepojene s ciljem družbenega, etičnega in osebnega razvoja ob vzporednem zavedanju in preverjanju kratkoročnih in dolgoročnih učinkov svojega delovanja.

Družbeno odgovorno komuniciranje, ki deluje v smeri etičnega komuniciranja in informiranja sporočil z resničnimi in relevantnimi informacijami, skuša naslovnike opolnomočiti, vabi jih k samostojnemu premisleku in vpletenosti. Za razliko od klasičnega oglaševanja je ton sporočanja spoštljiv, neagresiven in nepokroviteljski, svojo sporočilnost pa obogati z darom, ki oplaja družbo in kulturo tudi izven režimov tržne ekonomije.

avtor: Mitja Klodič

Projekt Vsi smo migranti, ki ga je za Ministrstvo za notranje zadeve izvedlo Kulturno izobraževalno društvo PiNA, v partnerstvu z Medkulturnim inštitutom za vključujoče izobraževanje, raziskovanje in sodelovanje ter v sodelovanju z Avanta Largo, Zavodom za družbeno komuniciranje, je nastal kot odgovor na izzive migracij, večkulturnost naše družbe in neustrezno retoriko v zvezi s priseljenci.

Nacionalen projekt, ki je potekal od začetka novembra do druge polovice decembra 2015, si je prizadeval k dvigu ozaveščenosti splošne javnosti o pozitivnem doprinosu vključevanja migrantk in migrantov v slovensko družbo, k razvoju medkulturne občutljivosti, ozaveščanju vedenja o kakovosti sobivanja ljudi z različnim kulturnim in jezikovnim izvorom ter prispevanju k izgradnji učinkovitega, spodbudnega in sodelujočega okolja za njihovo aktivno vključevanje v slovensko družbo.

Ob tem smo morali upoštevati družbeni kontekst iz dneva v dan naraščajoče begunske krize, širjene dezinformacije, ustoličene predsodke in stereotipe ter druge ideološko obarvane diskurze, kar je privedlo ali še močnejše utrdilo nenaklonjenost in strah dela javnosti pred priseljevanjem in priseljenci. S projektnimi aktivnostmi smo vstopali v visoko vnetljivo družbeno polje in temu primerno je bilo treba z različnimi ciljnimi skupinami komunicirati preudarno ter izbrati taka

avtor: Mitja Klodič

avtor: Mitja Klodič

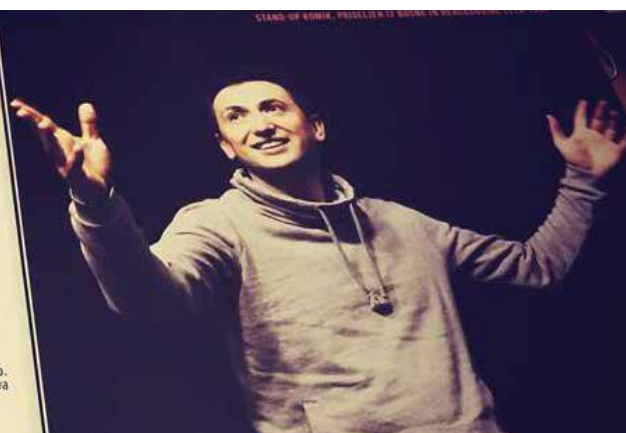
sporočila in ton, ki so klicala h krepitvi večje družbene odprtosti in tolerantnosti ter revitalizaciji družbe in napredka.

Poleg zgodovinske in družbene kontekstualizacije fenomena (pri)preseljevanja, ki je sestavni del človeštva povsod po svetu, tudi v Sloveniji, je proces rehumanizacije migrantov potekal s pomočjo kratkih zgodb, anekdot oz. osebnih izpovedi v kampanjo vključenih priseljenk in priseljencev, ki s svojim delovanjem prispevajo k družbeni, kulturni in ekonomski prosperiteti Slovenije ter soustvarjajo sodobno, prezračeno in multikulturno okolje. Poleg tega pa se ni želelo samo pokazati na paleto njihovih prispevkov, temveč jim tudi dati priznanje za vse, kar so v času svojega bivanja in ustvarjanja v Sloveniji doprinesli naši družbi.

Osnovna metoda in pristop pri vsem tem je predstavljalo družbeno odgovorno komuniciranje, ki smo ga implementirali že v sam začetek izvajanja projekta: iskanju ideje za televizijski oglas, osrednji element medijske kampanje, za kar smo v ZRC SAZU organizirali javno diskusijsko delavnico, na kateri so lahko zbrane udeleženske in udeleženci preko posebnega kreativnega procesa sami predlagali svoje ideje. Rezultat sta bila dva ustvarjena videooglasa, ki sta med 10. in 17. decembrom 2015 bila na ogled na nacionalnih in komercialnih televizijah. Družbeno ozaveščevalna oglasa sta s svojo človečnostjo in iskrenostjo predstavljala

avtor: Aleš Rosa

avtor: Aleksandra Andrić

proti teži decembrskemu času hiperpotrošnje in prodajno usmerjenim oglasom in sta poleg senzibilizacije z nastopom stand-up komika Perice Jerkovića, osrednje medijske osebnosti kampanje, v gledalkah in gledalcih zbudila še ščepec toplega humora.

Ustvarilo se je fotografsko razstavo portretov 28 priseljenk in priseljencev, ki živijo in ustvarjajo v Sloveniji, z izseki njihovih zanimivih, včasih težkih, a vselej navdihujočih osebnih in profesionalnih zgodb, kot opomin na nepredvidljivost življenja, na hrabrost in voljo, ki ju zahteva vsakdan, ter na moč, ki jo drugačnost nosi pri soustvarjanju in bogatenju celotne družbe.

Fotografska razstava je pospremila vse dogodke, ki smo jih organizirali v sklopu obeležitve svetovnega dneva migrantov, 18. decembra, ki ga je leta 2000 zaradi čedalje večjega števila mednarodnih selivcev po vsem svetu razglasila Skupščina Združenih narodov:

- *osrednji dogodek projekta (18. 12. / Kreativni center Poligon, Ljubljana), TEDx formata, z naslovom Po poti zgodb in navdiha, na katerem se je s svojimi navdihujočimi zgodbami predstavilo osem govorcev;*
- *okrogli mizi in Živa knjižnica v Kopru (18. 12. / FHŠ UP) in Mariboru (16. 12. / Vetrinjski dvor);*
- *15 lokalnih ozaveščevalnih dogodkov v Celju, Cerkljah na Gorenjskem, Cerknici, Hrpeljah, Idriji, Izoli, na Jesenicah, v Kamniku, Kočevju, Kranju, Novem mestu, Postojni, na Ptuj, v Trbovljah in Velenju, ki so jih izvedle lokalne partnerske organizacije oz. institucije.*

Poleg promocije in informiranja o različnih aktivnostih so bili ključnega pomena še odnosi z lokalnimi, regionalnimi in nacionalnimi mediji ter posameznimi novinarji in novinarki, ki so zaradi eshalirane begunske problematike do obravnavane teme gojili občutljiv odnos. Kljub specifičnemu družbenemu kontekstu in

medijski nasičenosti z decembrskimi priljubljenimi tematikami se je o projektu Vsi smo migranti govorilo v več kot 80 medijskih prispevkih (televizija, radio, tisk in splet). Ustvarjena videooglasa in fotografska razstava so med končnimi uporabniki naleteli na izredno pozitiven in viralen odziv, kar nakazuje na uspešen nagovor splošne javnosti in doprinos k senzibilizaciji teme. Predvsem pa smo se uspeli prebiti do srca priseljenk in priseljencev, ki smo jim ponudili možnost izražanja in izpovedi ter jim s tem javno dali priznanje za vse njihove dosežke in doprinos slovenski družbi.

avtor: Aleksandra Andrić

avtor: Admir Baltić

ZGODBE LJUDI

PERICA JERKOVIĆ

STAND-UP KOMIK

priseljen iz Bosne in Hercegovine leta 1992

Štirinajst let sem imel, ko smo se z očetom, mamo in bratom po poldrugem mesecu raketiranja in bolečih spoznanj, da nacionalizem lahko uniči tudi najtrdnjša prijateljstva, mukoma prebili iz vojne vihre. Pribežali smo k stricu v Koper. Devet se nas je stiskalo v enosobnem stanovanju, a zame so bili to najsrečnejši meseci. Spet sem se počutil varnega.

V prvih treh letih smo imeli status beguncev, tako so nas tudi doživljali drugi, tako smo se počutili sam. Najbolj se spomnim katastrofalnih birokratskih ovir, vizumov, kolekov ipd., ki so nam odžirali že tako majhne prihodke.

avtor: Aleksandra Andrić

Trenutno živim v Ljubljani. Občutek doma imam tudi v Kopru in v Derventih v Bosni in Hercegovini. Kot domovino pa vseskozi dojemam tisto prvotno Jugoslavijo. Sicer ne dajem veliko na državljansko pripadnost. Ker sem na lastni koži spoznal, da je država danes ta, jutri pa druga. Ljudi delim le na dobre in slabe, na tiste, ki parkirajo pravilno, in tiste, ki ne.

HESET AHMETI

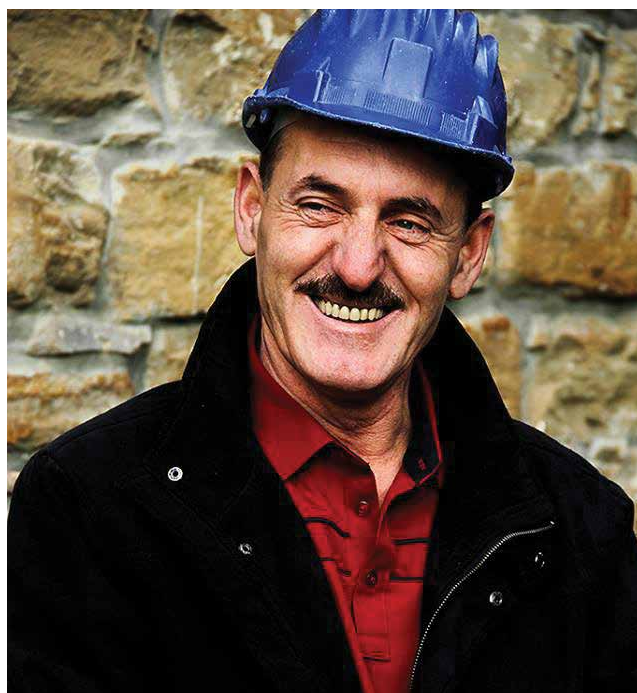
GRADBENI TEHNIK, PODJETNIK

priseljen s Kosova leta 1983

V Slovenijo oz. takratno Jugoslavijo prišel zaradi zaposlitve. Na začetku mi je bilo težko predvsem zaradi jezika in samskega življenja. V veliko pomoč mi je bil brat, ki je že prej živel tu, in ljudje, ki so me zelo lepo sprejeli.

Poleg upravljanja gradbenega podjetja sem tudi predsednik Kulturnega društva Albancev slovenske Istre Iliria, v katerem izvajamo številne aktivnosti.

Še vedno se rad vračam v rojstni kraj na Kosovo. Ko smo bili enkrat na obisku dlje časa, me je sin po nekaj dneh vprašal, kdaj se bomo vrnili domov – v Slovenijo, seveda.

avtor: Aleksandra Andrić

avtor: Aleksandra Andrić

DIJANA HARČEVIĆ ČATIĆ

MAGISTRA ZGODOVINE, UČITELJICA BOSANSKEGA JEZIKA

priseljena iz Bosne in Hercegovine leta 2012

Po pridobitvi dovoljenja za delo sem začela delati v Bošnjaški kulturni zvezi Slovenije. Prvo plačilo v Sloveniji za delo sem dobila za vodenje delavnice na PiNI v projektu Kultura pred inkubatorjem. Drugo leto učim bosanski jezik in kulturo otroke priseljence v Ljubljani, Izoli.

Slovenci me še vedno doživljajo kot tujko. Slovenka zame pomeni nekaj, kar jaz nisem. Sebe doživljam kot Bošnjakinjo. Čeprav sem v Sloveniji, ne trpim zaradi domotožja, ker veliko uporabljam materni jezik. Iz svojega okna slišim zvoke sevdalinke in harmonike, ko grem v trgovino, lahko kupim čevapčiče in v pekarno grem po burek. Vse to mi veliko pomaga.

Moj nasvet za tiste, ki se so se komaj preselili v Slovenijo: pripravljene morate biti na vse in ne pričakovati preveč. Učenje jezika je bistveno! Čim prej. Tako boste spoznali dušo naroda.

SEIT DEMIRI

ZGODOVINAR

priseljen s Kosova leta 1999

Moral sem ponavljati peti razred, ki sem ga opravil z odliko. Edino slovenščino sem imel tri. Ta trojka me je dejansko motivirala, da sem postal že v sedmem in osmem razredu sošolcem inštruktor slovenščine. Če pogledam v čas osemletke, sem bil precej izključen. Izstopal sem že samo zaradi dejstva, ker nisem jedel svinjine in sem imel edini ločeno malico.

Veliko sem sam naredil, da sem se vseeno dobro vključil v okolje. Hitro sem se naučil jezika in takoj, ko sem lahko, sem začel delati. Med nekdanjimi sošolci iz osnovne in srednje šole sem bil prvi, ki sem diplomiral. Letos bom naredil dva različna magisterija. Sem predsednik Študentske organizacije Univerze na Primorskem.

Kakršna koli diskriminacija, namerna ali nenamerna, me je gnala naprej. Ljudje so po naravi leni in raje obsojajo, kot pa se informirajo in učijo od drugih ljudi, spoznavajo druge kulture. Tako nastajajo tudi konflikti, ampak ognja z ognjem ne moreš pogasiti.

Priseljenci se morajo takoj začeti učiti in naučiti slovensko. Že ko urejaš papirje na upravni enoti, moraš znati jezik, saj bodo uradniki drugače gledali nate, bodo bolj pripravljeni pomagati. Je pa treba tudi uradnikom dopovedati, da če se je nekdo preselil pred nekaj dnevi v Slovenijo, ne more govoriti takoj slovensko.

avtor: Aleksandra Andrić

PRAVO NA TERNU

Področja potreb uporabnikov – pripadnikov narodnih skupnosti nekdanje SFRJ po pravni pomoči

Margherita Jurković, mag. prav.,

Pravni center za varstvo človekovih pravic, Koper

V obdobju trajanja projekta ENA.KOST in pisanju tega prispevka smo na Pravnem centru za varstvo človekovih pravic v Kopru obravnavali 199 primerov pravne pomoči uporabnikom, pripadnikom narodnih skupnosti nekdanje SFRJ. Najvišji odstotek problematike se je nanašal na izvršilnopravno področje, in sicer smo uporabnikom pomagali pri pripravi dokumentacije za vložitev predloga za izvršbo (tudi v povezavi z družinskim pravom pri predlogih za izterjavo preživnine) ali pa smo jim pomagali z ugovori zoper sklep o izvršbi, s prošnjami za delni ali celotni odpis dolga, usmerjenimi k upnikom. Pri primerih s področja družinskega prava so bile težave uporabnikov največkrat povezane z ureditvijo razmerij po prenehanju zunajzакonske skupnosti. Upravnopravna problematika se je velikokrat nanašala na nerazumevanje pravnega položaja v določenem posebnem upravnem postopku, pri čemer smo uporabnikom pomagali pri razjasnitvi njihovega pravnega položaja, zanje pripravili ustrezne vloge, izpolnjevali vnaprej določene obrazce in jih usmerjali skozi postopke.

V primerih, kjer je bilo zaznati kršitev pravic in se je uporabnik na nas obrnil v zakonitem roku, smo vložili pritožbo na prvostopenjsko odločbo. Pri uporabnikih – pripadnikih narodnostne skupnosti bivše SFRJ smo opazili porast predlogov za sprožitev postopka osebnega stečaja. Delovnopravno področje je skozi trajanje projekta prineslo največ primerov diskriminacije zaradi pripadnosti narodnosti skupnosti, kajti uporabniki so našo pomoč potrebovali pri prijavi diskriminatornega ravnanja delodajalcev. Eden odmevnejših primerov v sklopu projekta je primer nizko kvalificirane makedonske delavke, ki so ji grozili izključenost, vsiljen položaj nesposobnosti, ukinjeno delovno mesto šivilje brez obrazložitve ali obvestila delodajalca. Preimenovano delovno mesto delavke, ki je v novi sistemizaciji delovnih mest ohranilo isti opis delovnih nalog, je zasedla druga oseba, delodajalčeva znanka, brez ustrezne izobrazbe in referenc. O kršitvah smo obvestili inšpektorat za delo RS, ki opravlja nadzorstvo nad izvajanjem zakonov, drugih

predpisov, kolektivnih pogodb in splošnih aktov.

Skozi projekt ENA.KOST smo se na Pravnem centru za varstvo človekovih pravic, Koper pogosto srečevali s primeri diskriminacije na različnih področjih delovanja. Na podlagi statistike obravnavanih primerov je bilo zaznati veliko, predvsem ekonomskih indikatorjev, ki nakazujejo na izključenost uporabnikov projekta, in sicer otežen dostop do izobraževanja, tudi študija, nedostopnost do dela (brezposelnost), pomanjkanje možnosti izbire pri poklicnem izobraževanju, pomanjkanje možnosti izbire pri izbiri poklica, predvsem pa pomanjkanje informacij. Na nas so se obračale nizko izobražene osebe, zaposlene osebe, katerih delovno mesto je bilo zaradi nizke stopnje izobraženosti ogroženo, dolgotrajno brezposelni, starejši, imigranti in pripadniki manjšin, nizko kvalificirani delavci, ki jim je grozila izključenost, in tudi posamezniki, ki jim je primanjkovalo osnovnih spretnosti, velikokrat s skromno samopodobo in samozavestjo. Pri uporabnikih je bilo zaznati tudi vsesplošno nezaupanje v institut pravne države. Diskriminacija pomeni neenako obravnavanje posameznika oz. posameznice v primerjavi z nekom drugim zaradi narodnosti, rase, etničnega porekla, spola, zdravstvenega stanja, invalidnosti, jezika, verskega prepričanja, starosti, spolne usmerjenosti, izobrazbe, gmotnega stanja, družbenega položaja ali katerekoli druge osebne okoliščine. Položaj diskriminiranih je na podlagi obravnavanih primerov zelo izrazit na področju delovnega prava, predvsem pri zaposlovanju ali odpuščanju. Poraja se sum, da delodajalci izkoriščajo položaj oseb z nizko stopnjo izobraženosti, njihovo nepoznavanje pravic iz delovnega razmerja ter občutek teh oseb, da je treba biti delodajalcu hvaležen in posledično dopustiti in potrpeti tudi določene kršitve. Spodbuda za zaposlovanje najbolj ranljivih skupin v Sloveniji je pravzaprav ustrezna in se kaže preko določb Zakona o urejanju trga dela (ZUTD) in Zakona o socialnem podjetništvu (ZSocP) kot tudi preko programov v izvajanju za vključevanje ranljivih odraslih v delovno okolje (program računalniška pis-

menost, projektno učenje za mlajše odrasle, usposabljanje za življenjsko uspešnost ipd.), pa vendar je ne glede na ustrezno urejeno zakonodajo, ki stremi k večji socialni vključenosti ranljivih skupin, vključevanje teh oseb v družbo na različnih področjih v praksi še vedno problematičen. V Sloveniji je prepoved diskriminacije natančno urejena že z Ustavo RS kakor tudi z notranjo zakonodajo na posameznih področjih, vendar je glede na zgodovinske izkušnje v družbi njena odprava v popolnosti skoraj iluzorna. Diskriminacija je fenomen, ki ga že od nekdaj zaznavamo po vsem svetu ter se na različne načine, v različnih okoliščinah kot posamezniki ali družba proti njej borimo. Zmanjševanje diskriminatornega vedenja zoper posameznike ali skupine je dolgotrajen proces, ki zahteva vpletenost državnih politik, dosledno delovanje državnih institucij ter seveda nevladnih organizacij. Bistveno je spodbujanje socialne vključenosti, ki je v tesni povezavi z zagotavljanjem enakih možnosti, preprečevanjem neenakosti oz. vsakršne diskriminacije na osnovi spola, rase ali etičnega porekla, vere ali prepričanja, starosti, spolne usmerjenosti ali druge osebne okoliščine.

Če ste bili žrtev diskriminacije zaradi svoje narodne ali verske pripadnosti oziroma imate drugo pravno težavo, si zagotovite svoj termin v Pravnem centru za varstvo človekovih pravic. V sklopu projekta »Enakopravnost narodnih skupnosti narodov nekdanje SFRJ in njihovih pripadnikov v slovenski Istri« (ENA.KOST) pravni svetovalci nudimo brezplačno pravno pomoč in svetovanje za pripadnike narodnih skupnosti narodov nekdanje SFRJ.

Pravno pomoč in svetovanje izvajamo vsak delavnik med 8. in 16. uro. Zainteresirani naj za dogovor o terminu pokličejo na 05 6300 320 (KID PiNA) ali 031 256 191 (Mirna Buić), izpolnijo spletni obrazec <http://enakost.pina.si/pravno-svetovanje/> oziroma pišejo na pravnosvetovanje@pina.si.

KULTURA BALKANA

Antologija sodobne manjšinske in priseljske književnosti v Sloveniji IZ JEZIKA V JEZIK (Društvo slovenskih pisateljev, 2014, dve izdaji)

dr. Lidija Dimkowska

Antologija sodobne manjšinske in priseljske književnosti v Sloveniji IZ JEZIKA V JEZIK je prva antologija, ki bralcem ponuja najboljša literarna besedila avtorjev/avtoric, ki živijo v Sloveniji in ustvarjajo tudi ali samo v svojih maternih jezikih. Ni jih malo: od več kot 120 avtorjev je bilo obravnavanih 92 (na razpis DSP se je prijavilo 60 avtorjev; souredniki, svetovalci, udeleženci delavnic ter glavna in odgovorna urednica pa so zbrali besedila še 32 avtorjev), v antologijo pa je vključenih 34 avtorjev, pripadnikov manjšin in priseljskih skupin, v devetih maternih jezikih, in sicer: madžarščini, italijanščini, romščini, slovaščini, makedonščini, bosanščini, hrvaščini, srbsčini in angleščini ter v slovenskem prevodu. Antologija izpostavlja na enem mestu največje in najboljše literarne dosežke že uveljavljenih, malo manj uveljavljenih ali še ne uveljavljenih manjšinskih in priseljskih avtorjev, katerih položaj v slovenski literarni zavesti je odvisen predvsem od prevodov njihovih del v slovenščino. Naslov antologije Iz jezika v jezik poudarja pomen prehajanja/prevajanja literarnih besedil iz enega v drug jezik. Navzočnost izvirnika in prevoda v antologiji je poleg praktičnega tudi simbolnega pomena: v isti knjigi/domu lahko živijo vsi ti jeziki, drugačni, toda enakopravni.

Antologija je predstavljena kronološko, od najstarejše avtorice (rojene 1928) do najmlajšega avtorja (rojenega 1998), in vsebuje prozo, poezijo, drame ter literaturo za otroke. To, da je antologija bila projekt Društva slovenskih pisateljev, ni naključje: Društvo slovenskih pisateljev je namreč v zadnjih letih naredilo velik korak v priznavanju priseljskih in manjšinskih avtorjev, ko je odprlo vrata članstva za pisatelje, ki živijo in ustvarjajo na teritoriju Republike Slovenije, ne glede na jezik, v katerem pišejo, in se s tem vključujejo v sodobni tok razumevanja literature in literatov, ki so v vse večjem številu dvo- ali celo tronacionalni. Priprava antologije ni potekala po ustaljeni poti, ko to počne glavni in odgovorni urednik, ampak so o izboru za antologijo interaktivno odločali tako glavna in odgovorna urednica kot tudi souredniki za posamezne jezike (Erica Johnson Debeljak za angleški je-

zik, Ivan Antić za srbski jezik, Jadranka Matić Zupančič za hrvaški jezik, Ismet Bekrić za bosanski jezik, Sonja Cekova Stojanoska za makedonski jezik, Lajos Bence za madžarski jezik in Mario Steffe za italijanski jezik) in 25 udeležencev delavnic uredniškega dela, na katerih so sodelujoči vsa besedila skrbno prebirali, analizirali in ocenjevali. Antologija je resnični zaklad različnih literarnih glasov, ki bi sicer ostal skrit in dostopen le redkim slovenskim bralcem, ne pa tudi nacionalni literaturi večkulturne Slovenije.

Dejstvo je, da v Sloveniji živi in ustvarja kar veliko število pripadnikov avtohtonih manjšin in priseljskih književnikov, toda le redki so tisti, ki so se uveljavili in se uveljavljajo v okviru sodobne slovenske kulture, kar pomeni, da imajo prevode svojih del v slovenščini, objavljajo v osrednjih literarnih revijah, pri pomembnejših založbah, se udeležujejo osrednjih literarnih dogodkov in dejavno sodelujejo v osrednjih gibanjih slovenskega literarnega prostora. Motivno-tematski diapazon pričujočih književnih besedil se giblje v različnih in raznolikih literarnih svetovih, v splošnih življenjskih in literarnih temah, v sodobnih literarnih izzivih. Antologija je v vsakem pogledu bogata: žanrsko, starostno, etnično, estetsko, poetično. Antologija je namenjena predvsem slovenskemu bralnemu občinstvu, izvirniki pa so namenjeni vsakemu bralcu, ki jih lahko razume in bere, tudi bralcu, ki jih lahko primerja s prevodi in preučuje. Antologija želi opozoriti na avtorje, ki so pripadniki avtohtonih manjšin in priseljskih skupin in pišejo v svojih maternih (ali očetovskih) jezikih in živijo v Sloveniji. Antologija sodobne manjšinske in priseljske književnosti v Sloveniji v vsakem primeru odgovarja na dolgotrajno potrebo po predstavitvi in vključitvi pričujočih avtorjev v slovenski literarni prostor. Z antologijo se avtorjem in avtoricam, ki pišejo v drugih jezikih, daje prostor in čas na slovenski literarni sceni, ki se na ta način širi, sprošča svoje meje in postaja še bolj zanimiva in pestra.

PREDSTAVITEV ORGANIZACIJ

Kulturno društvo Albancev Slovenske Istre Iliria

Valentina Ahmeti, KD Iliria

Kulturno društvo Albancev Slovenske Istre Iliria (KD Iliria) je bilo ustanovljeno leta 1998. Društvo deluje v RS na območju slovenske Istre in združuje posameznike z namenom razvijanja in udejstvovanja na kulturno-umetniškem področju, predvsem pa ohranjanja albanske kulturne dediščine. Društvo si želi s svojim delovanjem spodbujati še posebej poznavanje kulturnega in gospodarskega življenja Republike Kosovo, iskati možnosti za spodbujanje in realizacijo sodelovanja med organizacijami in ustanovami R Slovenije in R Kosova, posebej na področju kulture, športa in gospodarstva, ter spodbujati prizadevanja posameznikov, ki spodbujajo kulturno, športno in gospodarsko sodelovanje. Kot edino društvo Albancev v slovenski Istri in najaktivnejše društvo Albancev v Sloveniji se poleg s kulturnim udejstvom za namene ohranjanja albanske kulturne dediščine in športom ukvarja tudi z diplomacijo (diplomatska srečanja s kosovskimi politikami in veleposlaniki Kosova v Sloveniji). KD Iliria je član Zveze albanskih društev Slovenije in kot tako posredno tudi Zveze zvez kulturnih društev narodnih skupnosti nekdanje SFRJ v Sloveniji. Preko te in z redno udeležbo na sejah Zveze se zavzema za varovanje pravic albanske skupnosti in priznanje manjšinskih pravic.

KD Iliria šteje približno 400 članov, od katerih je 30 aktivnih v petih sekcijah društva (dramska, folklorna, športna, humanitarna, literarna) in pri organizaciji dogodkov. Prostore in sedež ima na Istrski cesti 41 v Kopru.

Med pomembnejšimi prireditvami, ki jih društvo vsako leto organizira, je proslava ob obletnici samostojnosti Albanije in Kosova. Lani pa smo organizirali tudi prireditev »Albanske Plemiške družine v Beneškem Kopru«. Letos septembra načrtujemo dogodek v čast drugim pomembnim albanskim družinam, ki so živele v okolici Kopra.

Makedonsko kulturno društvo »Kočo Racin« - Obala Koper

Violeta Petrovska Matijević, predsednica

Delovanje MKD »Kočo Racin« – Obala, Koper sega v daljno leto 1991, ko smo se prvič zbrali entuziasiti in se želeli predstaviti lokalni skupnosti s svojo kulturo, tradicijo, šegami in navadami ter jezikom. Takrat še nismo bili organizirani uradno v samostojnem društvu, temveč kot kulturna sekcija pri ZMKD Ljubljana z imenom Kiril i Metodija, Koper. Leta 1992 smo se z željo po večji aktivnosti in organiziranosti prestrukturirali in preimenovali v MKD »Kočo Racin« – Obala, Koper ter se uradno registrirali kot samostojno društvo. Za nas, Makedonce, živeče na Obali, je ustanovitev makedonskega kulturnega društva eden od najpomembnejših dosežkov, kajti preko njega se izražamo in predstavljamo lokalni skupnosti svojo identiteto, kulturo, tradicijo, zgodovino, folkloro, kulinariko itn. S tem gradimo mostove prijateljstva in krepimo medkulturni dialog v okolju, kjer živimo. Ime s ponosom nosimo po velikem makedonskem poetu, revolucionarju, utemeljitelju sodobne makedonske književnosti, Kostu Solevu Racinu – Koču Racinu.

V zadnjih petih letih vse več priseljencev prihaja iz Makedonije, tako da se je število članov v društvu močno povečalo. Veliko je tudi mladih, ki radi plešejo tradicionalno ljudske plese, zato smo tudi sestavili folklorno skupino, ki v zadnjem letu beleži veliko nastopov tako doma kot tudi v tujini.

V našem društvu je tudi kulinarčna sekcija, ki je prav tako v zadnjih dveh letih uspešno nastopala na vseh prireditvah na Obali. Makedonska tradicionalna kuhin-

ja je izredno bogata, reprezentativna in raznovrstna. Tradicionalne makedonske sestavine so paprika (na tisoč in en način), fižol (gravče tavče), več vrst sira (ovčji, kozji, kravji – beli sir v slanici, bieno – zorjen na soncu), mleko, jogurt, paradižnik, kumare, krompir, korenje, grah, leča, lebleblija – čičerika, bamija (okra) čebula, česen, jabolka, lubenice, melone, grozdje ... Sestavni del obrokov so tudi sladkovodne ribe (ohridska postrv), sušena riba, klobase, svinjina, perutnina, jagnjetina in govedina. Posebnost, skorajda unikatnost, je tudi način priprave zelenjave in mesa za zimo. V steklene kozarce po posebnem postopku vlagamo pravzaprav vse, od zelenjave do mesa, na prvem mestu je vsekakor makedonski kaviar iz paprik – Ajvar, seveda ne industrijski, ampak takšen, kot so go delale naše babice. Trenutno smo v iskanju sponzorja oz. gostinca, ki bi nam omogočil uporabo kuhinje za kulinarčne delavnice, kjer bi v živo prikazali del makedonske tradicionalne kuhinje. V makedonski tradicionalni kuhinji je tudi veliko izdelkov iz tes-

ta, predvsem razne zelenjavne, sirne in mesne pite, slano pecivo in pogače. Naše praprababice niso poznale tort, zato so posebej častile in pekle pogače (sladke in slane) ob posebnih dogodkih, kot so zaroka, poroka, krst, hišna slava, obletnice itn. Po starem originalnem babičnim receptu na raznih prireditvah ponujamo domiselno oblikovane in okrašene pogače.

Naša študentska sekcija informativno skrbi za vse prihajajoče študente iz Makedonije z informacijami o študijih na Obali in v Sloveniji in v okviru društva smo edina tovrstna sekcija. Letos bomo 12. 3. 2016 v Portorožu imeli srečanje in zabavo vseh makedonskih študentov in njihovih prijateljev iz Slovenije, svoj obisk so napovedali tudi študentje iz sosednjih držav, Italije, Avstrije in Hrvaške. Imamo tudi sekcijo za najmlajše, ki se z različnimi delavnicami v okviru prostorskih zmožnosti trudi spodbujati ustvarjalnost pri najmlajših. Sodelujemo tudi pri projektu Različnost nas združuje, s katerim imamo organiziran dopolnilni pouk makedonščine na OŠ Koper.

V okviru društva delujeta še dve športni sekciji, in sicer šahovska in nogometna. Nogometna sekcija organizira in se udeležuje turnirjev tako lokalno kot tudi drugod po Sloveniji, šahovska pa večinoma lokalno. Sodelujemo z vsemi kulturnimi društvi v Sloveniji, posebej na Obali, ter s sorodnimi makedonskimi društvi v Italiji, Avstriji, Hrvaški in seveda z matico Makedonijo. Tako smo lansko leto gostovali nekajkrat v Itali-

ji, Avstriji, na mednarodnem festivalu v Bratislavi, ob dnevih folklore v Makedoniji in na Obali, kamorkoli so nas povabila sorodna društva ob različnih dogodkih.

Vse od ustanovitve društva za bolj organizirano in aktivno delovanje nam je zmanjkovalo prostora. Veliko smo delali na pridobivanju prostorov prav v zadnjih dveh letih. Prisluhnilo so nam in na našo prošnjo nam je na pomoč priskočila Mestna občina Koper z županom Borisom Popovičem, kar nam je dodatni zagon za boljše organiziranost in večjo aktivnost.

NAPOVEDNIK

Aktualna obvestila, razpisi in natečaji

2. 2. 2016

ROK ZA PRIJAVO NA RAZPIS

Javni poziv za sofinanciranje rednih letnih programov v letu 2016 na socialnega varstva, ljubiteljske kulture in mladinske dejavnosti, izobraževanja, veteranskih organizacij ter športa
(Razpisuje: Občina Piran)

22. 2. 2016

ROK ZA PRIJAVO NA RAZPIS

Javni razpis za sofinanciranje projektov ali programov za mladino v Mestni občini Koper
(Razpisuje: MOK)

11. 4. 2016

ROK ZA PRIJAVO NA RAZPIS

Javni razpis za financiranje prireditev v Mestni občini Koper za prireditve, ki se bodo izvajale od 1. 6. do 31. 12. 2016
(Razpisuje: MOK)

26. 9. 2016

ROK ZA PRIJAVO NA RAZPIS

Javni razpis za sofinanciranje prireditev v Mestni občini Koper, ki se bodo izvedle v času od 1. 12. do 31. 12. 2016.
(Razpisuje: MOK)

2. 2. 2016

ROK ZA PRIJAVO NA RAZPIS

Erasmus + (mladi)
Ključni ukrepi 1, 2 in 3
(Razpisuje: Evropska komisija, Zavod Movit)

22. 2. 2015

ROK ZA PRIJAVO NA RAZPIS

Javni razpis za financiranje prireditev v Mestni občini Koper za prireditve, ki se bodo izvajale od 1. 1. do 31. 12. 2016
(Razpisuje: MOK)

26. 4. 2016

ROK ZA PRIJAVO NA RAZPIS

Erasmus + (mladi)
Ključni ukrepi 1, 2 in 3
(Razpisuje: Evropska komisija, Zavod Movit)

4. 10. 2016

ROK ZA PRIJAVO NA RAZPIS

Erasmus + (mladi)
Ključni ukrepi 1, 2 in 3
(Razpisuje: Evropska komisija, Zavod Movit)

22. 2. 2016

ROK ZA PRIJAVO NA RAZPIS

Javni razpis za sofinanciranje kulturnih projektov ali programov v Mestni občini Koper
(Razpisuje: MOK)

22. 2. 2016

ROK ZA PRIJAVO NA RAZPIS

Javni razpis za izbor kulturnih projektov na področju različnih manjšinskih etničnih skupnosti in priseljencev v RS.
(Razpisuje: JSKD)

6. 6. 2016

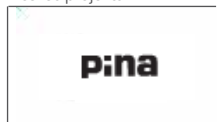
ROK ZA PRIJAVO NA RAZPIS

Javni razpis za financiranje prireditev v Mestni občini Koper za prireditve, ki se bodo izvajale od 1. 7. do 31. 12. 2016
(Razpisuje: MOK)

KOLOFON

Izdajatelj: Kulturno izobraževalno društvo PiNA, Gregoričičeva 6, 6000 Koper, **Glavna urednica:** Mirna Buič, **Odgovorna urednica:** Kaja Cunk, **Uredniški odbor:** Kulturno izobraževalno društvo PiNA, Nada Čupković, Luka Begič in Valentina Ahmeti, **Oblikovanje in prelom:** Dragoljub Savič, **Telefon uredništva:** +386 5 6300 320, **Elektronski naslov uredništva:** zar@pina.si, **Pravna pomoč:** pravnosvetovanje@pina.si, **Spletno mesto:** enakost.pina.si

Nosilec projekta

Financerji

Partnerji

